

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13373-11-24 מדינת ישראל נ' מור יוסף (עציר)

לפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוה**

מדינת ישראל

בעניין: **המאשימה**

נגד

אושר מור יוסף (עציר)

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעה ברכב של תושב זר השוהה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").

על פי החלק הכללי לכתב האישום, ביום 7.10.2023 הכריז ארגון הטרור "חמאס" מלחמה על מדינת ישראל, במסגרתה פלשו למדינת ישראל מחבלים רבים וביצעו מעשי טווח ומעשי זוועה באזרחי מדינת ישראל. בעקבות כך הוכרז במדינת ישראל מצב מלחמה, אשר נותר בעינו גם במועדים הרלוונטיים לכתב האישום.

ביום 5.11.2024 בשעה 20:23 או בסמוך לכך, בנמל תעופה בן גוריון, הסיע הנאשם ברכב שני תושבי האזור, אשר אין בידיהם אישור שהייה כחוק בישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הסיע שני תושבי האזור שלא היה להם אישור להיכנס לישראל, ובכך סייע להם להיכנס לישראל, וכי במעשיו אלו היה טמון פוטנציאל נזק גבוה לביטחון המדינה ואזרחיה. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי מדינת ישראל משקיעה משאבים ומאמצים רבים למיגור התופעה של כניסת שוהים בלתי חוקיים, והנאשם, שהוא אזרח ישראלי, פעל לסיכול מאמצים אלו, ועל כן יש לייחס למעשיו חומרה, על אחת כמה וכמה לאור העובדה שהמדינה נמצאת כיום במצב מלחמה. לטענת ב"כ המאשימה, טענת הנאשם כי קיימת היכרות מוקדמת בינו לבין השוהים הבלתי חוקיים, אינה צריכה לשמש לו כנסיבה לקולה, שכן הוא אינו ממלא תפקיד של איש ביטחון או משטרה, היכול לבדוק את מטרת כניסתם לשטחי ישראל ולשקול את המסוכנות הנובעת ממנה.

עמוד 1 מתוך 9

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13373-11-24 מדינת ישראל נ' מור יוסף(עציר)

ב"כ המאשימה טענה עוד כי הייתה מוטלת חובה על הנאשם לבחון האם השוהים הבלתי חוקיים שהסיע ברכבו מחזיקים באישורי כניסה כדין, וביתר שאת, שעה שהנאשם עמד לדין בגין עבירה זהה רק שנתיים וחצי טרם פרוץ המלחמה, וגם אז טען טענה זהה לפיה הייתה לו היכרות קודמת עם השוהה הבלתי חוקי שהסיע וכי סבר בטעות שיש לו אישור כניסה לישראל כדין. לטענת ב"כ המאשימה, היה מצופה מהנאשם, שעמד לדין פעם אחת, ללמוד את הלקח מכך, ובוודאי שלא לשוב על מעשיו ואף להחמירם, כשהוא הסיע הפעם ברכבו שני שוהים בלתי חוקיים. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה שינוע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ועל תנאי. בכל הנוגע למיקום עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, טענה ב"כ המאשימה כי לא ניתן למקמו בתחתית המתחם, מאחר שאין זו הפעם הראשונה בה הוא עומד לדין בעבירה זהה, וכן לאור הרישום התעבורתי של הנאשם, המלמד לטענתה על העדר נורמטיביות של הנאשם. בסיום טיעוניה לעונש, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ופסילה על תנאי.

ב"כ הנאשם טענה כי קיימות נסיבות לקולה בביצוע העבירה, הכוללות את העובדה שלשני השוהים הבלתי חוקיים שהסיע הנאשם היו בעבר אישורי עבודה כדין בישראל, אך אישורים אלו לא חודשו עם תחילת מלחמת "חרבות ברזל", ומכך יש ללמוד כי הם עברו בעבר בדיקה על ידי גורמי הביטחון. עוד טענה ב"כ הנאשם כי לשני השוהים הבלתי חוקיים, שהם אחים, יש היכרות קודמת עם הנאשם, מאחר שעבדו אצלו בעבר. השוהים הבלתי חוקיים מסרו לנאשם במועד ביצוע העבירה כי הם מחזיקים באישורי כניסה כדין לישראל בתוקף, הראו לו אישורים בטלפון הנייד שלהם מתוך האפליקציה של מנהלת התיאום והקישור בשפה הערבית, שפה שהנאשם אינו יודע לקרוא, והוא נתן בהם אמון על בסיס היכרותם מהעבר.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם מבין את האחריות שלו ואת הטעות שעשה בכך שלא בדק כפי שהיה צריך לבדוק, האם אכן יש בידי השוהים הבלתי חוקיים אישורים כדין, והגישה העתקי מידע ממנהלת התיאום והקישור ואת הודעותיהם במשטרה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מסרה ב"כ הנאשם כי הנאשם בן 45, בן יחיד להוריו. בילדותו הנאשם לא היה בקשר עם אביו, עד גיל 13 גדל הנאשם אצל סבתו ואז עבר לבית אמו. אמו של הנאשם נישאה בשנית, לפני 3 שנים בעלה השני נפטר, וכיום הנאשם סועד את אמו, שמצבה הבריאותי והנפשי אינו טוב, ומסייע לה כלכלית.

עוד הוסיפה כי הנאשם רווק, המצוי מזה כ-3 שנים בזוגיות, כאשר בת זוגו שימשה כמפקחת עליו בהליכי המעצר לסירוגין עם אמו. לדבריה, יש להתחשב לקולה בכך שזו הפעם הראשונה בה הנאשם נעצר, בתקופה בה שהה בתנאים מגבילים, וכי הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.

ב"כ הנאשם עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע החל מחודשיים מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 4 חודשים והפנתה לפסיקה. בשים לב לכלל הנסיבות, ביקשה ב"כ הנאשם לקבוע את עונשו של

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-24-13373-11 מדינת ישראל נ' מור יוסף(עציר)

הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם לו עתרה, היינו, להשית עליו חודשיים מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

הנאשם בדברו האחרון טרם גזר הדין אמר כי הוא מצטער על הטעות שעשה והדבר לא יחזור על עצמו.

דין והכרעה

הנאשם הסיע ברכבו שני שוהים בלתי חוקיים.

בכך פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של ריבונות המדינה, זכותה ואף חובתה לבחון את הבאים בשעריה ולהציב תנאים לכניסתם, בין היתר, במטרה להגן על בטחון המדינה והציבור.

מאז פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", לאור התקופה הביטחונית המתמשכת והחריגה בה מצויה המדינה, חלו תמורות במדיניות האכיפה, במדיניות מתן היתרים לכניסה ותעסוקה בישראל, מדיניות ההעמדה לדין ואף במדיניות הענישה הנוהגת.

נקבע בפסיקה כי בעת הנוכחית יש להקפיד בכל עניין בעל השלכה על ביטחון המדינה והציבור מצד שוהים בלתי חוקיים, ולהבטיח כי המשאבים המוגבלים של כוחות הביטחון יופנו למשימות לאומיות ומלחמתיות, ולא למשימות המשניות למאמץ המלחמתי, כגון תפיסת שוהים שלא כדין.

בתיקון 38 לחוק הכניסה לישראל, התשפ"ד-2024, אשר פורסם ברשומות ביום 8.4.2024 (ס"ח 3027), הורה המחוקק להחמיר את הענישה בגין עבירות של הסעה, הלנה והעסקה של שוהים בלתי חוקיים, וחודשה הוראת השעה הנוגעת להטלת קנסות מינימום.

כעולה מדברי ההסבר להצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון – החמרת הענישה בעבירות של הסעה, הלנה והעסקה שלא כדין של שוהים בלתי חוקיים), התשפ"ד-2024, ומדברי הכנסת בדיוניה באשר לכך, התיקון לחוק נתמך בהתייחסות גורמי הביטחון השונים, המבססים את האלמנטים העולים מהתיקון: חיזוק הריבונות, מניעת עבירות פליליות ומניעת טרור, וכי פעילות השוהים הבלתי חוקיים תלויה במערך תומך ומסייע של מסיעים, מלינים ומעסיקים, המהווים נדבך משמעותי בהשפעתם על היקף התופעה.

באופן ספציפי לעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים בה עסקינן, העונש הוכפל ונקבע כי במקום עונש של שנתיים מאסר יעמוד העונש המרבי על ארבע שנות מאסר בפועל.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13373-11-24 מדינת ישראל נ' מור יוסף(עציר)

המחוקק אף קבע הוראת שעה משלימה, המחייבת את בתי המשפט להטיל בעבירה זו עונש מזערי שלא יפחת מרבע העונש המרבי, למעט בנסיבות בהם שבהן ימצאו טעמים מיוחדים שיירשמו, וכן כי בהעדר טעמים מיוחדים עונש המאסר לא יהיה כולו על תנאי.

בהקשר זה אעיר כי המאשימה טענה להטלת מאסר בפועל בן 7 חודשים, וציינה כי אינה עותרת להטלת מאסר בדרך של עבודות שירות, אף שתקופת המאסר לו עתרה מאפשרת זאת, מאחר שמדיניות התביעה מאז מלחמת "חרבות ברזל" היא לעתור להשתת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. מדיניות זו לא עולה מהמדיניות שקבע המחוקק בחוק הכניסה לישראל, שכן לא נקבע בחוק מאסר חובה, אלא כי יוטל מאסר שלא כולו יהא על תנאי. יוער כי אין לשלול מקרים בהם העונש ההולם יהיה מאסר בפועל על עבירה זו, אך אין לקבוע זאת ככלל בל יעבור.

הנאשם ביצע את העבירה נושא כתב האישום לאחר כניסתו לתוקף של תיקון זה לחוק הכניסה לישראל ובעת שישראל נמצאת במצב מלחמה, ובכך פגע בערכים החברתיים המוגנים באופן ממשי ומשמעותי.

בנוסף, המחוקק קבע בחוק הכניסה לישראל קנסות מינימום. בנוגע לעבירה של הסעה, העסקה והלנת שוהים בלתי חוקיים, בנסיבות כמו במקרה שלפני, נקבע כי יוטל קנס ש"לא יפחת מ-5,000 שקלים חדשים, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש" (סעיף 2ב12(ג) לחוק הכניסה לישראל).

נוכח עמדת המחוקק, מצב המלחמה והמציאות ביטחונית הקשה, החמירו בתי המשפט באופן משמעותי את הענישה המוטלת על נאשמים שהסיעו, הלינו או העסיקו שוהים בלתי חוקיים.

ב"כ המאשימה הפנתה לגזר הדין שניתן ב-ת"פ (שלום-נת') 8840-06-24 מדינת ישראל נ' קבהא (29.10.2024). אציין כי בימים אלו נדון ערעור שהגיש הנאשם על גזר הדין במסגרת עפ"ג (מח-מרכז) 34296-12-24 – המערער קיבל את המלצת בית המשפט המחוזי והערעור נדחה (23.3.2025).

ב"כ הנאשם הפנתה לגזרי הדין שניתנו ב-ת"פ (שלום-פ"ת) מדינת ישראל נ' אלאיב (17.9.2024) וב-ת"פ 44388-06-24 מדינת ישראל נ' בדוי (23.9.2024), שעניינו של גזר הדין האחרון הוא בהסעת שוהה בלתי חוקי אחד ולא שניים כבענייננו.

כמו כן, עיינתי בפסיקה נוספת, שניתנה במקרים דומים בחודשים האחרונים לאחר תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל וכן בפסיקה הנזכרת באותם גזרי דין, תוך ביצוע ההבחנות הנדרשות. חלק מגזרי הדין ניתנו בעת האחרונה ממש, ולפיכך הם טרם חלוטים.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13373-11-24 מדינת ישראל נ' מור יוסף(עציר)

ראו לדוגמה: ת"פ (שלום-נתי) 31326-08-24 מדינת ישראל נ' חפאג'ה (29.10.2024); ת"פ (שלום-חד') 37180-08-24 מדינת ישראל נ' גואמיס (10.12.2024); ת"פ (שלום-נתי) 20425-08-24 מדינת ישראל נ' עודה (10.2.2025); ת"פ (שלום-חיי) 57250-07-24 מדינת ישראל נ' עליאן (13.2.2025) ו-ת"פ (שלום-נתי) 6380-02-24 מדינת ישראל נ' טאהא (13.2.2025).

אשר לעובדות הקשורות בביצוע העבירה – הנאשם הסיע שני שוהים בלתי חוקיים ברכבו. מחומר הראיות עלה כי הנאשם הסיעם בתוך גבולות מדינת ישראל – אסף אותם בשעת בוקר בבני ברק, בנקודת איסוף בה ממתינים מבקשי עבודה, ונתפס כשהם ברכבו בשעה 20:23 בשדה התעופה בן גוריון, לשם הגיע, ככל הנראה, בשל טעות בניווט.

לא מצאתי להתחשב לקולה בטענות הנאשם לפיהן הוטעה על ידי השוהים הבלתי חוקיים, וזאת לאחר שעיינתי באישורי העבודה של השוהים הבלתי חוקיים וכן בהודעותיהם שהוגשו על ידי ההגנה. טענת הנאשם לפיה הם עבדו אצלו בעבר, ועל כן נתן בהם אמון, וכי הציגו לפיו אישורים, היא לא מדויקת בלשון המעטה, כפי שיפורט להלן –

אמנם לפי הודעת שאדי עואד (סומנה טל/5) הוא מכיר את הנאשם מלפני המלחמה, אך לא כך לפי הודעת מוחמד עואד (סומנה טל/5) – מוחמד מסר כי אינו מכיר את הנאשם מהעבר ואף לא ידע מהו שמו, אלא כינה אותו "היהודי". מוחמד מסר כי הגיע לבני ברק ועמד בנקודה בה מחכים מבקשי עבודה, לשם הגיע הנאשם, אמר שהוא צריך עובדים ואז מוחמד עלה לרכבו יחד עם אחיו. כשנשאל מוחמד האם הוא מכיר את הנהג היהודי השיב "לא עבדתי איתו אף פעם" (שורות 24-29), וכי באותו יום בו נתפס עבד איתו (שורות 36-39). כשנאמר למוחמד כי לפי חומר החקירה הוא כן עבד עם הנאשם בעבר, השיב שאינו זוכר זאת (שורות 43-46).

אין גם לקבל את טענת הנאשם לפיה סמך על אישורי העבודה שהוצגו לו. אף כי שאדי אישר בהודעתו כי הראה לנאשם אישור באפליקציה, אך אין חולק כי היה מדובר ברישיון תעסוקה שלא היה בתוקף במועד הרלוונטי לכתב האישום, לפיו שאדי ומוחמד יכלו לעבוד ב"התיישבות", היינו, בשטחי האזור ולא בישראל, וכי האישור היה מוגבל לעבודה אצל מעסיק בשם "יאיר סטרלינג בניה בע"מ". שנית, הנאשם אישר שאינו לקרוא ערבית, כך שהצגת אישור בשפה הערבית ככל שהוצג, אינה מעלה ואינה מורידה, וביתר שאת, כאשר הנאשם עמד לדין בעבר הלא רחוק על מקרה דומה, וטען את אותה הטענה בדיוק, ומשכך, היה עליו לנקוט הפעם משנה זהירות. לא זו אף זו, אם הנאשם היה מעיין באישורים, היה יכול לראות בקלות רבה שהם אינם בתוקף, לפי התאריך הרשום בהם, המצוין בספרות ולא באותיות. זאת במיוחד שעה שלפי הודעתו של שאדי הוא הראה לנאשם את התאריך (שורות 48-51).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13373-11-24 מדינת ישראל נ' מור יוסף(עציר)

ביתר שאת, מהודעת שאדי עולה כי לא מדובר במקרה יחיד בו עבד אצל הנאשם, וכי הלה עובד עם הנאשם כשיש לנאשם עבודה בשבילו, ומראה לו בטלפון הנייד שלו אישור באפליקציה של מנהלת התיאום והקישור (להלן: "האפליקציה") (שורות 14-15 ו-22-23). מתדפיסי המידע שהוגשו לעיוני עולה כי גם בעבר, לכל הפחות בכל התקופה שלגביה התייחסו התדפיסים, לא היו לשאדי ולאחיו אישורים לעבוד אצל הנאשם. כלומר, סביר להניח שאין מדובר במקרה יחיד בו העסיק הנאשם את שאדי ללא אישור עבודה כדין. לפיכך, נראה כי הנאשם לא למד את הלקח מההליך המשפטי הקודם, וכי לא ייחס חשיבות לשאלה אם השוהים הבלתי חוקיים שהוא מעסיק מחזיקים באישורי עבודה כדין אם לאו.

העובדה שהשוהים הבלתי חוקיים החזיקו בעבר בהיתרי עבודה אינה שוללת את פוטנציאל הסיכון הנשקף מהם, נוכח הסכנה הגבוהה הנשקפת כיום לאזרחי המדינה, לביצוע מעשי טרור ופיגועים על ידי שוהים בלתי חוקיים שאותם הסיעו אזרחים ישראלים. בתקופה האחרונה, לדאבון הלב, יצאו לפועל מספר פיגועים קשה שגרמו לאבדות בגוף ובנפש, כאשר חלק מהמפגעים הוסעו על ידי אזרחים ישראלים.

בנוסף, מהאמור לעיל וכפי שעלה בהודעות השוהים הבלתי חוקיים וכן מטיעוני ב"כ הנאשם לעונש, באירוע נושא כתב האישום, הנאשם לא רק הסיע את שני השוהים הבלתי חוקיים, אלא באותו מועד העסיקם ללא אישורי עבודה כדין.

האינטרס של הנאשם בביצוע העבירה היה אינטרס כלכלי ברור, ובכך העדיף את האינטרס האישי שלו, על פני פוטנציאל הנזק הטמון במעשיו למדינה ולציבור.

לאור כל האמור לעיל, עקרון ההלימה בענישה, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה והענישה הנוהגת, אני קובעת את מתחם העונש בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

הנאשם לא ביקש כי בית המשפט יפנה אותו לשירות המבחן ולא עתר לשלבו בהליך טיפולי כלשהוא. לא מצאתי ואף לא נטען על ידי מי מהצדדים כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרה מטעמי שלום הציבור או לקולה מטעמי שיקום, ומשכך, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ובהתאם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

אשר לעובדות שאינן קשורות לביצוע העבירה – הנאשם בן 45, רווק, העובד כמסגר. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה וחסך בכך זמן שיפוטי יקר.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13373-11-24 מדינת ישראל נ' מור יוסף(עציר)

הנאשם בן יחיד, אמו סובלת ממחלות רבות, ולטענתו, הוא תומך בה וסועד אותה. כמו כן, הנאשם ובת זוגו עברו לאחרונה אירוע שלא יפורט בגזר הדין מחמת צנעת הפרט, אשר לגביו צורפו מסמכים לתיק על ידי ההגנה.

בעקבות האירוע נושא כתב האישום הנאשם נעצר. יום לאחר מכן הוגש נגד הנאשם כתב האישום, והוא שוחרר למעצר בית בבית בת זוגו ביוקנעם ובפיקוחה, עם חלוניות קבועים להתאווורות לשעתיים פעמיים ביום.

ביום 18.11.2024 אישר בית המשפט את בקשות הנאשם להוספת אמו כמפקחת נוספת, הורה על העתקת כתובת מעצר הבית לבית אמו של הנאשם כדימונה והאריך את שעות ההתאווורות לשלוש שעות בבוקר ושלוש שעות אחר הצהרים.

ביום 31.12.2024 אישר בית המשפט את בקשת הנאשם לשוב לכתובת מעצר הבית בבית בת זוגו ביוקנעם בפיקוחה ובפיקוח אמו.

כפי שאוזכר לעיל, הנאשם עמד לדין על עבירה זהה של הסעת שוהה בלתי חוקי בשנת 2019. בגזר הדין שניתן ביום 26.1.2020 קיבל בית המשפט את טענות הנאשם לפיהן התקיימו נסיבות מקלות, לפיהן הנאשם הסייע בן של אדם העובד אצלו בנסיבות חברתיות ולא העסיקו, שלאותו נוסע היה בעבר אישור שהייה כדין, הייתה היכרות ארוכת שנים בין הנאשם לבין אותו עובד וכי "הנאשם סבר בטעות כי אישורי השהייה תקפים גם במועד ביצוע העבירה ואולם, הוא התרשל בבדיקה". לאור זאת, ומאחר שבאותו מועד לא היה לנאשם עבר פלילי, בית המשפט סיים את ההליך ללא הרשעת הנאשם, והשית עליו התחייבות כספית בלבד – ת"פ 42297-09-19 של בית משפט השלום בתל אביב. יודגש כי באותו מועד מתחם העונש ההולם התחיל במאסר מותנה, לא היה מצב מלחמה וטרם נכנס לתוקפו תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל.

מאחר שהעבירה נושא כתב האישום בוצעה כשהנאשם נוסע ברכב ולמען שלמות התמונה, אציין כי לנאשם עבר תעבורתי הכולל 27 הרשעות.

כמו כן, בעת קביעת עונשו של הנאשם יש להתחשב בשיקול הרתעת הרבים והיחיד.

לאור כל האמור, אני קובעת את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו ממש.

בנוסף, יש להתחשב בכך שהנאשם לא ריצה בעבר מאסר, ולאפשר לו לרצות את מאסרו בדרך של עבודות שירות. כמו כן, יש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי מרתיע, ובהתאם לקבוע בחוק הכניסה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13373-11-24 מדינת ישראל נ' מור יוסף(עציר)

לישראל, תקופת המאסר בצירוף תקופת המאסר המותנה, לא תפחתנה מרבע מתקופת המאסר המרבית.

בנוסף, יש להטיל על הנאשם קנס כספי כקבוע בחוק הכניסה לישראל, פסילה של רישיון הנהיגה בפועל ופסילה על תנאי. אשר לקנס, יש להתחשב בהוראות חוק הכניסה לישראל באשר לגובה הקנס, כן אציין כי לא הוצגו לי מסמכים בנוגע למצבו הכלכלי של הנאשם, אך יש להניח כי לא עבד, ולכל הפחות, כי התקשה לעבוד בתקופה בה היה במעצר בית חלקי.

סוף דבר

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים :

א. מאסר לתקופה של 7 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל 23.4.2025 בעמותת "יחדיו", רחוב המפעלים 28 דימונה, 5 ימים בשבוע, לפי טווח השעות המתאפשר בחוק. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין מסיבותיו ובין מפני שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב ביום 23.4.2025 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות ב"יחידת ברקאי" עבודות שירות, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר שבע.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.5.2025.

הוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות :

- (-) כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה ;
- (-) מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000 ;
- (-) במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13373-11-24 מדינת ישראל נ' מור יוסף(עציר)

ד. אני פוסלת הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, פסילה בפועל. הפסילה תחל מהיום – ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם סיים לרצות.

הוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון, תחל הפסילה במועד שנקבע לעיל, אך הפסילה לא תימנה כל עוד לא יופקד הרישיון, ולכן לא תימנה.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, פסילה על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירת נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן והודע היום, כ"ו אדר תשפ"ה, 26 מרץ 2025, במעמד הצדדים.

שירלי דקל נה

שירלי דקל נה, שופטת, סגנית הנשיא